

РЕШЕНИЕ

№ 1729

гр. София, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6916** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Младежка кооперация „Я.“, против Столична община, с правно основание чл. 203 и следващите от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В исковата молба са предявени претенции 1. За обезщетение за имуществени вреди в размер на 115002,81 лева за период от 05.01.2019 г. до 05.04.2021 г., разделен на времеви периоди с посочени падежи, както и аксесорен иск за законната лихва върху всеки от периодите както и законна лихва върху сумата, от датата на завеждане на исковата молба и 2, обезщетение за неимуществени вреди вследствие уронване престижа на ищеца в размер на 250000 лева, заедно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба до окончателно изплащане на сумата.

За обосноваване на претенцията в исковата молба се сочат следните обстоятелства: Ищите притежават в недвижим имот, представляващ самостоятелен обект на собственост в жилищна сграда в С., [улица], партерен етаж с обща площ от 282 кв.м. с прилежаща мазе и припадщите се към имота идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото. Считано от 29.05.2000 г. по спогодба между МК „Я.“ от една страна и ЕС „Славянин“, С. [улица] 93А са уредени междусъседски отношения, като в т. 1, б. „б“ от спогодбата, считано от 01.09.2000 г. страните сключват наемен договор за възмездно ползване от МК „Я.“ на съществуващо рекламno табло на покрива на сградата на ЕС за срок от 10 години. С договори от 24.07.2003 г. (срок на действие 5 години) и 03.12.2013 г. (срок на

действие 1 година), МК „Я.“ като наемодател е предоставял на различни търговски партньори рекламна площ с посочени размери, разположена на фасадната част от покривното пространство на сградата, находяща се в С., [улица] за разполагане на светлинна реклама. 5. От март 2019 г. наемателят [фирма] е преустановил плащанията за наем, т. к. на дата 02.02.2019 г. трети лица - етажни собственици, без знание на наемодателя и наемателя по договора от 2013 г., са премахнали и изпочупили рекламните букви на „J. Walker“./остава непремахната само металната конструкция, върху която са поставяни тези елементи/. Третите лица са направили това в изпълнение на З. № Р А-18-01/03.01.19 г. на Директор Дирекция „ОСК“ при „Н.“ - СО, с която е разпоредено премахването на рекламното съоръжение и която заповед предвид чл. 217, ал. 1, т. 11 ЗУТ има придадено по закон предварително изпълнение. Според твърденията в исковата молба, в резултат на незаконосъобразния административен акт на ищите са нанесени имуществени вреди, конкретизирани във вид на претърпени загуби – имущественото им състояние се е намалило със стойността на премахнатата светеща реклама и пропуснати ползи под формата на пропуснати суми договора за наем, сключен от ищите с трето лице [фирма], възлизащи в посочен размер в частта за имуществени вреди, изчислен според посоченото в исковата молба за времето на действие на наемния договор от момента на премахването на светещите елементи на рекламната. Претенцията за пропуснати ползи се обосновава, като се сочи, че всички суми съставляват неосъществено увеличаване на имуществото на ищеца и представляват реално претърпяна от тях вреда, а не хипотетична такава, тъй като същите са пропуснали възможността да получат граждански плодове от обекта чрез предоставянето му за възмездно ползване на други лица, както и да получат доходи чрез използването на обекта за осъществяване на търговска дейност, от които със сигурност биха получили увеличаване на имуществото си - тези доходи са осуетени именно от поведението на ответната страна чрез издаване от директор на Д ОСК, като ръководител на структура от системата на СО на незаконосъобразната заповед за премахване на рекламната, и са пряка и непосредствена последица от тази заповед. Петенцията за търпени неимуществени вреди от уронване на престижа на кооперацията от общинските служби, тъй като дългогодишни контрахенти и рекламодатели са отказали да ползват услугите на ищеца, затова, че не е могъл да опази имуществото на третото лице. Ответник да бъде осъден да заплати сумата 250000 лева, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. В представени по делото писмени бележки излага подробни съображения за основателността и доказаността на предявената искова претенция. Иска се присъждане разноси по списък, като се прави възражение за прекомерност по смисъла на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

В депозиран от ответника по иска отговор на исковата молба и становище по същество изцяло се оспорват исковите претенции като неоснователни. Излага се възражение, че МК Я. не е страна в административното производство по издаването на заповед за премахване на преместваем обект. Отменената по съдебен ред заповед РА – 18 – 01 от 03.01.2019 г., издадена от директор на Д ОСК е по отношение на ЕС „Славяни“, а МК Я., като собственик на самостоятелен обект в сградата на ЕС не е адресата на заповедта и в това производство интересите ѝ не са били засегнати. Отношенията на ищеца със страни по наемни договори които били едностранно прекратени не са в пряка връзка с отменената заповед, а основанията на които според

изложеното в исковата молба е неустановимо и недоказано. Отрича се претендираните вреди от ищеца да са резултат от отменената заповед. Тъй като наемните правоотношения между МК Я. и ЕС „Славяни“ от 2000 г. са едностранно прекратени, считано от изтичане на срока на предизвестие, съобщен на управителя на кооперацията с връчването на нотариална покана на 29.08.2018 г., съоръжението, предмет на премахване е било на покрива на сградата, противно на взето решение за премахването му и ищеца не е извършил необходимото за да съобрази искането и последиците от неизпълнение на решение на ЕС от 20.06.2018 г. Възражение има и във връзка с недоказана собственост на поставения рекламен обект и конструкцията към която е монтирана рекламата, тъй като недвусмислено е установено, 1. Разрешение за монтаж № 37/16.10.2003 на директор Д. СО е в полза на изпълнител и ЕС „Славяни“, 2. по спогодба между кооперацията и ЕС от 29.05.2000 г. се постига съгласие МК Я. да ползва за срок от 10 години съществуващо рекламno табло. От това се прави извод, че отношенията между ЕС и ищеца са облигационни, като не засягат права и не създават задължения за СО, а от това исковата претенция и в двете части е неоснователна. Възражава се и това, че претенцията е за търпени загуби и пропуснати ползи, които не са дължими по реда на ЗОДОВ от СО, тъй като ищецът не може да събира плодове от вещ, която е съществувала и поставянето ѝ с издаденот РМ, дори загубило по право значението си е притежание на ЕС. Прави се възражение, че поставеното рекламno съоръжение е с изтекъл срок, от което развилото се производство по реда на ЗУТ за премахването е имало своето законово основание, а това, че заповедта за премахване на съоръжението е отменена на процесуално основание, не води до правото на ищеца да претендира обезщетение от СО заради собственото си противоправно поведение по отношение на ЕС. Претендираните имуществени вреди от неполучен наем от [фирма] не са доказани, а няма данни съществуващото наемно правоотношение между ищеца и наемателя след едностранното прекратяване на договора с ЕС от 29.09.2019 г. да са прекратени, по волята на собственика на площта върху която е било поставено рекламното съоръжение. В тази връзка се възражава основанието по чл. 1 от ЗОДОВ с възражение за приложимостта на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ.

Възражава се изобщо да е бил уронен престижа на ищеца в отношенията му с негови делови партньори и на посоченото основание за освобождаване от отговорност.

Искането на ответника, СО чрез представляващите е за отхвърляне на исковете като неоснователни и присъждането на разноски по списък.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение, че исковата молба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид доводите, изложени в исковата молба, съобрази аргументите, изложени в писмения отговор на ответника, обсъди събраните доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено следното.

През 2000 г. ищецът е постигнал спогодба с ЕС „Славяни“ С., [улица] № 93 и 93А да ползва възмездно, а не да преотдава (както твърди ищец) за срок от 10 г. съществуващо рекламno табло на покрива на сградата. Договорена е наемна цена. Кооперацията е заплащала дължимата по постигнати споразумения между страните наемна цена по сметка на ЕС. Не е спорно, че ищец е собственик на самостоятелен обект в ЕС, но не и с мажоритарно участие в идеалните части от общите части на сградата, което го поставя в подчинение по изпълнение на решения, взети от ОС на ЕС.

През 2003 г. на името на ЕС в сградата на [улица] е издадено разрешение за поставяне № 37/2003 г. (РП) за рекламен елемент на търговската марка „J. Walker“. В РМонтаж не е определен срок на валидността му, поради което са важими сроковете по Наредбата на СОС за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община. Въз основа на РМ 37/2003 и договор за даване под наем с МК „Я.“ държателят на търговската марка на „J. Walker“ за България [фирма] е изградил конструкцията на новото рекламно съоръжение

и разположил неоновите букви, изписващи посоченото лого, ведно с фигурата на пешеходеца. На 13.12.2013 г. МК „Я.“ е сключила нов договор за наем за същото рекламно съоръжение, но с [фирма]. Договорът за наем е сключен за срок от 1 г., но на осн. чл. 236 ЗЗД той също се претрансформирал в безсрочен. Безспорно е, от тези договори, че ищецът предоставя за ползване рекламна площ на покрива на сградата, с лице към [улица], а предмета на самата реклама се определя от наемателите – посочените трети лица. За сметка на поставянето на рекламни светещи съоръжения, наемателите са плащали наем на ищеца, като част от него е заплащан на ЕС. Следват безспорни изводи – ищецът, считано от 2000 година не е поставял за своя сметка конструкция за поставяне на рекламни съоръжения; конструкцията е поставена от ЕС, аргумент от спогодбата от 2000 година за съществуващо рекламно табло и издаденото в полза на ЕС разрешение за монтаж с посочени размери на таблото, дори и за поставяне реклама на „J. Walker“.

На 20.06.2018 г. е проведено ОС на ЕС „Славянин“, с кворум 68% от представените идеални части. При този кворум е проведено редовно събрание, което може да взема решения по реда на ЗУЕС по въпроси, за което е необходим кворум 2/3 или 1/2 от представените идеални части от общите части на ЕС. Не е спорно, че ищец, като собственик на самостоятелен обект не е взел участие в ОС. ОС е взело с пълно единодушие решение, за прекратяване наемни отношения с ищеца за ползване на рекламното табло на покрива на сградата. Взето е решение в месечен срок от уведомяването до ищеца да се премахнат светещите реклами, за сметка на последния и да изплати дължими наеми към ЕС. Във връзка с взетите решения на ОС на 29.08.2018 г. на председателя на кооперацията е връчена нотариална покана за изпълнение решенията на ОС ЕС. Няма данни, а това и не се спори, че исканията за доброволно уреждане на отношенията с ЕС не са изпълнени. Не е спорно, че по инициатива на ЕС е сигнализирана Д ОСК за издаване заповед за пхремахване на рекламното съоръжение, за което е издадена заповед № Р А-18-01/03.01.19 г. на директор Дирекция „ОСК“ при „Н.“ – СО. Рекламните елементи от светещата реклама на „J. Walker“ са премахнати от адресата на заповедта ЕС „Славянин“, предвид допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта. По жалба на ищеца в АССГ е било образувано производство по проверка законосъобразността на заповедта за премахване на рекламното съоръжение и решаващия съд е приел допуснати СПН в процедурата по съобщаване на заповедта и я отменил.

Безспорно е налице отменен административен акт, без да е от значение, че съдбния контрол не е проведен по същество на акта.

Ищецът иска присъждане на обезщетение за уронване престижа му пред негови бизнес партньори, по отношение на които е поел ангажимент да осигури възможност да рекламират продукти, при провеждане на мероприятия по представянето им. Според ищец, след като били разкъртени рекламните елементи на цялата реклама на

„J. Walker“, бизнес партньор и наемател [фирма] отказал следващи ангажименти. Имало и други търговци, които разбрали, че МК „Я.“ не може да защити интересите на партньорите си и се отказали от сътрудничество с ищец. В тази връзка, ищцовата страна ангажира гласни доказателствени средства. Показания са приети от двамата допуснати свидетели. Свидетелката В. заяви, че познава пазара и подобни проблеми (като разрушаване на рекламата на търговската марка) се отразяват в доверието между партньорите. Същата изрично посочи, че след премахването на рекламата през февруари 2019 г, А. О. са се отдръпнали от събитията, организирани от МК Я., но това са направили и множество други рекламодатели. А без финансовият ресурс на рекламодателите ищецът не е бил в състояние да привлече DJ за участие в следващите си концерти. Разпитаната по делото като свидетел адв. Ч. дава показания, че след разрушаването на Рекламата са подготвени и проведени редица срещи с [фирма], вкл. с участието на представляващата ги адвокатска кантора наемателят е преустановило плащанията по договора за наем, като е считало за „неизправна страна“, носеща вина за случилото се именно МК Я.. А заради този проблем се стигнало до замразяване на дългогодишното партньорство с [фирма] като дистрибутор. МК Я. е имала доста договори за спонсорство и реклама, но отдръпването на [фирма] е довело до отдръпването и на други спонсори.

Във връзка с претенцията за имуществени вреди съдът, по искане на ищеца изслуша СИЕ, от заключението на която се установи, в периода август 2018 – август 2020 г. от А. О. по разплащателна сметка на ищеца са постъпвали суми в размер на 69001,66 лева; сумите са нареждани ежемесечно с основание на плащане „по фактура“, като кореспондират с издавани от МК „Я.“ фактури към платеща с основание „наем по договор“. Ответната страна е поставила и задача за установен размер на плащане за период от 2017 – 14.07.2021 г., който се пресмята от в.л. в размер на 118288,60 лв, при същите основания, като в с.з. е уточнено, че във платежните документи не е посочен месеца, за който се плаща наем, нито за ползването на какво е този наем.

От тези неспорни и установен в съдебното производство фактически обстоятелства, ищцовата страна твърди, че исквата претенция е доказана по основание и размер както в частта за обезщетение за имуществени вреди от пропуснати ползи и търпени загуби, така и за търпени вреди от уронване на престижа на ищеца в бранша, в който развива дейността си.

На първо място има отменен административен акт; следва – органът издал отменената заповед е служител на СО, обстоятелство служебно известно на съда; между отменената заповед, издадена от служител на СО при делегираната компетентност от кмета на СО и понесените имуществени вреди и такива по уронен престиж на кооперацията има причинна връзка - на първо място, през периода от март 2019 г. до юни 2021 г. вкл. МК „Я.“ не е могла да бъде изправна страна по договора си за наем с [фирма] и да получава наемите за този период по причина противоправното поведение на служителите от администрацията на ответника, без самата кооперация да е нарушител, на второ място, партньорството между страните по договора за наем от 2013 г. е

замразено поради загуба на доверие в МК „Я.“ от страна на дългогодишните ѝ партньори. Оттеглянето на [фирма] от партньорство с МК „Я.“ е довело до оттеглянето и на по-малки рекламодатели и спонсори, което отново е имиджова щета. Ищцовата страна, оспорва да е бил прекратяван наемен договор с ЕС „Славянин“. Представени са копия от 10 платежни нареждания за кредитен превод за период

25.01.2017 – 19.10.2018 г., което не се оспорва от ответната страна, като съдът ги приема. От платежните нареждания се установява платец – ищеца, кредитор – физическо лице. Дори това да е касиера на ЕС „Славянин“ доказателства да е плащан наем на ЕС за ползване на рекламното табло, ищецът не установи да е изправна страна по наемния договор. Безспорно е, че действията дължими от МК „Я.“ по нотариалната покана – предизвестие не са извъшени, а на по силно основание не е противопоставен новиран договор за наем с ЕС и с посочен предмет на договора.

Ишец възразява да е установено изгубило силата си РМ от 2003 г. Тези възражения не се приемат, по причина, че на това основание е бил издаден отменения административен акт, който състав на АССГ не е разгледал по същество.

Ишец твърди и доказани, според твърденията му, по основание и размер вреди - Спиранията на плащанията по договора за наем съвпадали с времето на унищожаване на рекламната. Тоест повече от две години, МК „Я.“ не е получавала наем. При сумиране на посочените неполучените наеми, за което не са необходими специални математически изчисления се получава общ размер от 138003, 32 лева с ДДС или 115 002,81 лева без ДДС, каквато е и имуществената претенция за главница. Размерът на дължимата законова лихва върху главниците, считано от падежа на всяка от тях до датата на завеждането на иска е 14 958,59 лева. Тези изчисления се потвърждавали от СИЕ.

Съгласно практиката на ВАС при определяне на обезщетението за неимуществени вреди съдът прилага критерия за справедливост. Вложеният в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обществен критерий за справедливост не е абстрактно понятие, а справедливото обезщетяване, каквото изисква тази норма на закона на всички неимуществени вреди, и това означава съдът да определи точен паричен еквивалент на уронването на доброто име и престижа на ищеца пред партньора му -разпространител на световната марка „J. Walker“ както и на други марки. При определяне на обезвредата следва да се вземат предвид спецификите на всеки конкретен случай, на тежестта и реномето в търговското и обществено пространство на увреденото лице, значимостта на това пред кого е уронено доброто име и престижа на увредения.

Унищоженото рекламно съоръжение на [улица] по договора за наем от 2013 г. е само обективната, видима за обществото, връзка между ищеца и посочените в ИМ дружества, свързани с бранда Унищоженото рекламно съоръжение на [улица] по договора за наем от 2013 г. е само обективната, видима за обществото, връзка между ищеца и посочените в ИМ дружества, свързани с бранда „J. Walker“. Чрез противоправните актове и действия, издадени и извършени от изпълнителната власт в лицето на Столична община МК „Я.“ е поставена в положение, дискредитиращо я пред дългогодишните ѝ партньори в смисъл: че ги е подвела относно законосъобразността за осъществяваната от тях реклама на техен продукт на свой продукт; че самата кооперация предполагаем закононарушител, е превърнала и тях в закононарушител, както и че не е предприела своевременни действия по предотвратяване прибързаното предварителното изпълнение на един, но вече доказано незаконосъобразен акт.

От страна на ответника се аргументират възражения, че отговорността на СО не може да бъде ангажирана. От отменената заповед, издадена от длъжностно лице от администрацията на СО не произлиза пряка и непосредствена вреда за ищеца, било имуществена от търпени загуби от неполучени наеми или неимуществена от уронен търговски престиж – загуба на доверие в името му на добър търговец.

При установените и неспорими доказателства, съдът прави следните изводи.

Ищецът не може и не доказва да е бил в наемни отношения с ЕС „Славянин“ след 29.09.2018 г. Тази дата е коментирана в изложението, тъй като това е времето до което ищец е бил задължен от ОС на ЕС доброволно да премахне рекламата от съществуващото съоръжение на покрива на сградата, безспорна собственост на ЕС. Това, че са платени някакви суми и след тази дата за незначителен период не прави ищеца изряден наемател, а от това следва, че не може да противопостави изправност в наемното правоотношение. Напротив плащанията към ЕС спират към 19.10.2018 г., а към тази дата, съгласно текста на нотариалната покана договорни наемни отношения между собственика на рекламното табло – ЕС и ищеца няма. Безспорно, видно от заключението на СИЕ, ищецът продължава да взема наеми от [фирма], не отчита договорената сума към ЕС и в крайна сметка е неизправна страна към наемателя [фирма], тъй като не го е уведомирал, че считано от м. октомври 2018 година ищецът не може да ползва покрива и конструкцията, изградена от ЕС за даването ѝ под наем на трети лица. Плащанията след този период наеми от [фирма] са или неоснователно получавани

Няма пряка причинно-следствена връзка между неполучаването на наем и процесната заповед, издадена от ответника, поради което няма основание за реализиране отговорността на общината.

МК „Я.“ не е адресат на посочената заповед, която е отменена от съда като незаконосъобразна, нито на разрешението за монтаж от 2003 г. Адресат на заповедта е ЕС „Славянин“, която не е обжалвала заповедта, но е била конституирана като заинтересована страна в съдебното производство по нейно искане. Именно като такава е обжалвала решението на АССГ, с което се отменя заповедта за премахване, т.е. етажната собственост е желала да настъпят правните последици на заповедта. Това поставя въпроса за колизията между правата на ищеца и тези на останалите собственици в етажната собственост, които очевидно желаят рекламният елемент да бъде премахнат, а на по силно основание от взетите решение на ОС на ЕС косвено се доказва, че МК „Я.“ не е била изправна страна в отношенията към ЕС. От значение е и фактът, че няма валидно наемно правоотношение между етажната собственост и ищеца през процесния период. Видно от жалба срещу съдебното решение, постановено по адм.д.№ 1767/2019г. и приетата по делото нотариална покана от 2018 г., етажната собственост е прекратила наемните си отношения с ищеца, която не може да преотдава под наем на свой партньор и не може да претендира вреди за посочения период. Това, че със съдебно решение е отменен санкционен акт на ответника, дори да е една от предпоставките за успешно предявен иск по ЗОДОВ не е мотив да се вадят доводи за наличието и на другите предпоставки.

Предвид изложеното, не е налице една от необходимите кумулативни предпоставки за уважаване на иск по реда на чл. 1 от ЗОДОВ - липсата на причинна връзка между отменения акт и претърпените вреди. Тъй като ищец не е пряк адресат на заповедта, т.е. не е задължен субект по премахване на рекламното съоръжение, не е търпял загуба от премахването му, тъй като не е вложил средства за поставянето и експлоатацията му. Договорните му отношения с ползвателите на рекламното съоръжение не са в пряка връзка с развилото се административно правоотношение по реда и основанията на чл. 57а от ЗУТ между общинската администрация и ЕС „Славянин“.

Не се доказва реално настъпила вреда в резултат от отменената заповед. Самият факт

на отмяна на заповедта за премахване не води до настъпване на вреди за ищеца. Премахването на рекламното съоръжение е извършено от трети лица, а не от служители на общината и то преди спирането на предварителното изпълнение на заповедта с определение на АССГ, 72 състав от 14.02.2019 г. и преди отмяната ѝ като незаконосъобразна. Етажната собственост се е противопоставила на държането на процесния рекламен елемент и е предприела активни фактически и правни действия за премахването му. Установи се, че ЕС е възложила с договор премахването на рекламния елемент, който е премахнат на 02.02.2019 г. Това е в правата на етажните собственици, по причина, че считано от м. октомври 2018 г. ищец, дори и с права на етажен собственик не може да се противопоставя на решение на ОС, по отношение на вещь (металната конструкция, върху която е била монтирана рекламата) собственост на ЕС. Като адресат на заповедта, ЕС не е възразила против разпореждането за премахване на рекламното съоръжение.

Неоснователно се твърди, че през исковия период са пропуснати ползи от неполучен наем. Както се отбеляза, липсва валидно наемно правоотношение с Етажната собственост и разрешение за поставяне. Пропуснатата полза е неосъществено, пропуснато, но сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице. За да е налице, следва увеличаване на имуществото да не е настъпило единствено по причина незаконосъобразен административен акт. В случая, не е това причината да не се реализират тези твърдяни доходи. Ищецът няма валидно разрешение за поставяне и качеството наемател, респ. наемодател и не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение.

Не се доказва наличието на друго противоправно поведение на служители и длъжностни лица на общината, които са довели до увреждане на ищеца-действия и бездействия, нарушаващи правилата на §4 от ДР на ЗУТ за съобщаване на заповедта. Те са част от административното производство. Липсва пряка причинна връзка между твърдяните действия и бездействия и крайния вредоносен резултат.

От приетата съдебно-счетоводна експертиза се установи, че е извършено плащане от [фирма] към МК „Я.“ до м.февруари 2019 г, когато съоръжението е било премахнато от ЕС, а не от общината.

Неоснователна е претенцията за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на престижа на МК „Я.“. Предвид прекратяване на наемното правоотношение с етажната собственост, считано от 30.09.2018г., ищецът след тази дата не е имал право да преотдава частта от покривното пространство. Знаейки това обстоятелство, той е следвало да прекрати на това основание и договора си с [фирма]. Като не е направил това, ищецът е действал недобросъвестно и с поведението си сам е предизвикал отдръпване на партньорите си.

Не са налице елементите от фактическия състав на имуществената отговорност на общината за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, заедно с акцесорните претенции за лихва. Не се доказва реално претърпени неимуществени вреди в смисъла, уточнен от процесуалния представител на ищеца.

От изслушаните по делото свидетелски показания на св.В. и св.Ч. не се установи пряко да са запознати с правоотношенията на МК „Я.“ от една страна с ЕС и от друга с техните наематели – [фирма]. Св.В. хипотетично, изхождайки от своя собствен опит като специалист, а не на база на преки и непосредствени впечатления заяви, че когато се махат рекламни съоръжения, предоствящит рекламата към организатор на

събитие или лице, поело ангажимент да осигури по подходящ начин рекламирането на търговска марка се отдръпват. Съдът не кредитира показанията на тази свидетелка като относими към претенцията за обезщетяване на вреди от уронен престиж. Не се потвърдиха от свидетелите прекратяване на отношения с други рекламодатели. Не се представиха в тази връзка и други доказателства, в това число писмени - прекратен ли е договор с [фирма] от 2013 г, или споразумение за това как се развиват отношенията между тези страни, ако изобщо премахването на рекламния елемент е било повод за прекратени правоотношения. Не се кредитират и св.показания на Ч., която не дава каквато и да е било информация за наличие на преки впечатления за влошени отношения с партньори. Нито един от свидетелите не посочва, че отдръпването на рекламодателите е следствие на премахването на процесното съоръжение. От свидетелските показания на св. Ч. се установява, че не е присъствала лично на нито една среща. От трето лице разбрала, че прекратяване на отношенията между МК „Я.“ и споменати в решението търговци се дължи на факта, че кооперацията „има вина, че не си е осигурила своевременно разрешително“. Без да е подкрепено с писмени доказателства, отнесено към установеното, показанията на св. Ч. не сочат на недоволство от дейност на общинската администрация, а на такива извършени в ущърб на общите търговски интереси на ищеца и договорилите с него търговци за ползване на конструкция на покрива на сграда, която не е собственост на наемодателя – ищец.

Ищецът е юридическо лице, което претендира неимуществени вреди, които не произтичат пряко от отменения административен акт. При определяне на справедливото обезщетение за причинени неимуществени вреди, следва да се съобрази факта, че ищецът чрез представляващите го органи е узнал и знае, че е прекратено наемното му правоотношение с етажната собственост и че не е предупредил за потенциални проблеми във връзка с разрешение за поставяне, което е ограничено със срок, който е изтекъл, а и едностранното прекратяване на ползването на вещь на ЕС „С.“.

Поведението на ищеца е в нарушение на материалния закон, което следва да се вземе предвид в настоящото производство, тъй като никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Ищецът е можел да положи дължимата грижа, като сключи актуален договор за наем с ЕС и предприеме необходимите действия по издаване на актуално разрешение за поставяне. Като не е сторил това, сам се е поставил в положение на неизправна страна в отношенията със своите търговски партньори.

От значение за извод, че няма причинно-следствена връзка между отменената заповед и неимуществените вреди е и фактът, че етажната собственост се е противопоставила на поставянето на рекламен елемент на покрива на сградата. Само по себе си противопоставянето на етажната собственост разклаща доверието в ищеца, явяващ се единственият етажен собственик, който има желание да стои този рекламен елемент.

Предвид горното, твърденията за отдръпване на партньори на ищеца в резултат на отменената заповед са неоснователни, а и недоказуеми.

По съществуването на спора на преценка подлежи осъществени ли са елементите на фактическия състав на административния деликт, за да се реализира отговорността по ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и

длъжностни лица. Според чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Под дейност на администрацията за вреди, за които държавата отговаря, следва да се разбира такова действие, бездействие или акт, което има властнически характер и е насочено към възникване на административно отношение между административен орган и граждани. Следователно, във фактическия състав на отговорността на държавата и общините за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, постановен при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не би могла да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване наличието на всички тези предпоставки се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за понесени вреди.

В конкретния случай е налице акт на администрацията, чиято незаконосъобразност е установена по съответния ред – това е първата от трите предпоставки на иска по чл. 1, ал. 1, предл. 1 от ЗОДОВ, която безспорно е налице предвид отмяната с влязлото в сила решение на АССГ, с което е отменена издадена от Д ОСК СО заповед за премахване на „метална светеща конструкция с надпис и логото на търговска марка“, от която се твърди да са произтекли претендираните за репарирани имуществени вреди във вид на претърпени загуби и пропуснати ползи. Действията на общинска администрация са довели до отмяна на заповедта за премахване. Претендираното обезщетение е недоказано по основание и размер. Съдът намира, че в случая по отношение на твърдените вреди под формата на претърпени загуби не са налице и другите елементи от фактическия състав на изведената от закона отговорност – настъпила вреда от незаконосъобразния административен акт, недоказана, и причинна връзка между този акт и вредоносния резултат. Не е спорен между страните фактът, че в изпълнение на отменената впоследствие като незаконосъобразна заповед описаната в заповедта „метална светеща конструкция с надпис и логото на търговска марка“- собственост на трето лице, е била премахната. След като с влязло в сила решение на съда е прието, че актът, въз основа на който е съборена сградата, е незаконосъобразен и същият е отменен, то безспорно са формирани неблагоприятни имуществени последици за адресатите му, не и на ищеца, по съображения, които съдът разви. В резултат на незаконосъобразно произнесенния административен акт имущественото състояние на ищците се е намалило със стойността на наем, който е вземал от третото лице, но при липсата на основание затова. Ищецът не разполага с права и възможност да преотдава под наем вещ, върху която има незначителни права. В този смисъл така предявената претенция се цени като недоказана по основание.

Въпреки посоченото по-горе, съдът намира, че не се доказва наличието на третата задължителна предпоставка за ангажиране на отговорността на ответната страна. От събраните по делото писмени доказателства не се установява по безспорен начин настъпилите имуществени вреди за ищцовата страна да са в пряка причинно-следствена връзка с издадения незаконосъобразен акт.

Действително, е налице незаконосъобразен административен акт - заповед, за премахване на незаконно поставено рекламно съоръжение „метална светеща конструкция с надпис и логото на търговска марка“- собственост на трето лице, но сам по себе си този акт не води до невъзможност ищеца да реализира посочената търговска дейност. От последната той е препятствано по силата на законово взето решение на ОС на ЕС за лишаване на ищеца от възможност да ползва общата на ЕС вещ. По делото безспорно се установи, че за лишаването на ищеца от възможността да ползва съществуваща конструкция за поставяне на рекламно съоръжение е била иницирирана и довършена процедура по отстраняването му. Предвид на това, няма как да се предполага, че след отмяната на заповедта за премахване, за ищеца са настъпили претендираните вреди, от отсъствието на които щеше да се реализира търговска дейност, от която да се реализира печалба. Действително, против волята на собствениците ищеца не освобождава чуждата вещ, като явно е получавал доходи от това и да се надява, че ще продължава да получава доходи. В конкретния случай, не е достатъчно да се предполага настъпването на едно бъдещо получаване на имуществени облаги, а същото следва да бъде сигурно и в пряка и непосредствена връзка с отмяната на незаконосъобразния административен акт.

Посоченият за незаконосъобразен акт би бил в пряка и непосредствена причинна връзка с претърпените имуществени вреди от ищцата, ако за търговския обект, конструкцията, която е давана от ищеца на трети лица е имало валидно наемно правоотношение и издадено разрешение за поставяне, т. е. за същия реално да е била извършвана търговска дейност, със съгласието на собствениците на вещта, която е прекратена неправомерно.

В конкретния случай обаче след отмяната на незаконосъобразната заповед за премахване на „метална светеща конструкция с надпис и логото на търговска марка“ са били налице ред други предпоставки, от които е зависело настъпването на сочените вреди, а именно одобрението на проекта, издаването на разрешение за поставяне и въвеждането му в експлоатация. Няма гаранция, че въпреки отмяната на посочената незаконосъобразна заповед, за обекта щеше да бъде издадено разрешение за поставяне и удостоверение за въвеждане в експлоатация. Във фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ е необходимо безусловно и безсъмнено да се установи, че вследствие на отменения акт са настъпили твърдените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Задължителен критерий за определянето на една дейност като административна е дали тя е свързана с властнически правомощия. При всички случаи тя е една подзаконова дейност, осъществява се в изпълнение на закона, но от административни и държавни органи, както и от длъжностни лица. Един акт, респ. действие или

бездействие са незаконни, когато противоречат на закона или на друг нормативен акт или когато не са предвидени в него, т. е. при липса на законово основание. Съобразявайки решението на АССГ, с което е отменена заповед № РА-18-01/03.01.2019 на директор Д ОСК СО съдът прие, че в случая е налице единствено отменен административен акт на длъжностно лице от общинската администрация. Вреда от този отменен акт има за [фирма], но дори да е причинена от отменения административен акт, предвид това, че търговеца не е бил страна в развилото се административно производство, не може да търси защита на увредените си интереси по реда на ЗОДОВ, а и не манифестира такова намерение. Причинна връзка между претендирани вреди – имуществени или такива по уронване престижа на ищеца, както съдът прие няма.

Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗОДОВ, ако увреждането е причинено поради изключителна вина на пострадалия, обезщетение не се дължи. В случая – тези предпоставки са налице. По аргумент от чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203, ал. 2 от АПК в случаите, когато резултатът е причинен от поведението на субекта, в чиято правна сфера са настъпили вредите, държавата се освобождава от задължението да заплати обезщетение. Вредите, които ищецът е претърпял не са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт, а от виновните действията на самия ищец. Ищецът претендира вреди от неполучени наеми от [фирма], без да го е уведомил, че не може да бъде наемодател от името на ЕС за да може да се ползва конструкцията за реклама. Това обстоятелство е от м. октомври 2018 г. и премълчаването му пред търговски партньор не се цени като fair play в деловите отношения между страните по договора от 03.12.2013 г. Следващо, безспорно е че РП е с изтекъл срок, което е било и причината за издаване на оспорваната заповед. Косвено, ако се приеме за вярно това, което св. Ч. потвърди пред съда е оттеглянето на [фирма] от партньорство с ищеца, предвид неполагането на грижа на добър търговец с оглед опазване интересите на партньора.

В изложената последователност съдът намира исковите претенции на МК „Я.“ и в двете части неоснователни и ги отхвърля.

По отношение разноските – в полза на ответник се дължи присъждането на разноски, които в тази инстанция се заявяват по списък в размер на 9000 лева. Представени са две платежни нареждания по 4500 лева за всеки от процесуалните представители на СО. Съгласно ал. 1, чл. 78 от ГПК - Заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. Дължимо адв. възнаграждение по НМАВ ВАДвС за сочения в исквата молба материален интерес е 6180 лв. В случая, съдът съобрази и възражението за прекомерност от представителя на ищеца и намира, че в съответствие с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на СО се присъждат разноски в размер на 4500 лева, възнаграждение за един адвокат.

По изложените съображения съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от Младежка кооперация „Я.“ ЕИК[ЕИК] искове срещу Столична община за заплащане обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 115002,81 лева за период от 05.01.2019 г. до 05.04.2021 ., разделен на времеви периоди с посочени падежи, както и аксесорен иск за законната лихва върху всеки от периодите както и законна лихва върху сумата, от датата на завеждане на исквата молба, както и иск за обезщетение за неимуществени вреди вследствие

уронване престижа на Младежка кооперация „Я.“ в размер на 250000 лева, заедно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба до окончателно изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Младежка кооперация „Я.“ ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноски в размер на 4500 (четири хиляди и петстотин) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия